

Ἐπειδὴ οὕτως μὲ ἐπερικάλεσαν νὰ γράψω εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν.

† Διονύσιος Νίκλος Μπράτης.

† Διονύσιος Μάργαρης.

† Ἀναστάσιος Σαρμαριτζόπουλος μαρτυρῶ.

† Τζώρτζης Λεκατζᾶς¹⁾ μαρτυρῶ.

128.

Ὑποκατάστασις πληρεξουσίου τῆς 16/28 Σεπτεμβρίου 1819. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Βιβλ. 87 σ. 68).

† Εἰς δόξαν Χριστοῦ, ἔτη ἀπὸ γεννήσεως Αὐτοῦ 1819 Σεπτ(εμβρίου) 16/28 Ζάκυνθο. Συστημένος ὁ παρὼν κ(ύ)ρ Διονύσιος Μπερτέλλης²⁾ τοῦ Ἀντωνίου ἀπὸ τὸν Γεώργ(ιον) Ἀντύπα³⁾ διὰ ἐπίτροπόν του διὰ τὴν αἰτίαν ὅπου φανερώνει ἡ ἐπιτροπικὴ 2/14 Ἰουλίου 1819 πρᾶξις μου μὲ ἐξουσία νὰ σοσιτιτούρῃ ἕτερον εἰς τὸ πόδι του, οὗτος διὰ τῆς παρούσης σοσιτιτούρει τὸν παρόντα καὶ ἐκδεχόμενον κ(ύρι)ον Διονύσιο Νίκλο Μπράτη διδοντάς του τὲς ἴδιες ἐξουσίες, ὅπου ὁ πριντζιπάλος τὸν εἶχε δώσει μὲ τὴν εἰρημένην ἐπιτροπικὴ εἰς τὴν ὁποίαν ρεκαρτάρεται καὶ μὲ ἐπερικάλεσαν νὰ γράψω εἰς μαρτυρίαν καὶ βεβαίωσιν.

διονύσιος Περτέλλης ἐπίτροπος.

διονύσιος μπράτης⁴⁾ δέχομαι.

129.

Εἰδικὴ πληρεξουσιότης τῆς 9/21 Σεπτεμβρίου 1824. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Βιβλ. 106 σ. 59)

† Εἰς δόξαν Χριστοῦ, ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ 1824 Σ(επτεμ)βρ(ίου) 9/21 εἰς Ζάκυνθο. Ὁ παρὼν κ(ύρι)ος Κωνσταντῖνος Χαντζόπουλλος π(ο)τ(ε) Χαντζῆ διὰ τῆς παρούσης ἐκλέγει καὶ ψηφᾷ διὰ νόμιμόν του ἐπίτροπον τὸν παρόντα καὶ ἐκδεχόμενον κ(ύρι)ον Διονύσιον Νίκλο Φινωμένον τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νικολάου διὰ νὰ ἡμπορῇ ἐρχόμενος ὁ κ(ύρι)ος Σπῦρος Πομόνης⁵⁾ εἰς Ζάκυνθο νὰ ἔχῃ τελειώσει τοὺς λογαριασμοὺς ὅπου μὲ αὐτὸν ἔχει ὁ ἐμφανισθεὶς καὶ ἂν οὗτος δὲν ἔλθῃ εἰς τὴν διορίαν, ὅπου φανερώνει ἡ νοταρικὴ 5/17 Αὐγούστου ἀπερασμένου πρᾶξης εὐγ(ενοῦς) σ(ινιὸ)ρ Νικολάου Λαμπέτη⁶⁾ νοταρίου, ὡς ὑποσχέθη

¹⁾ Τὸ ἐπώνυμον μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1715.

²⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακ. Α. Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Ἰθάκης ἐν Ζακ., οὗτινος ἡ διαθήκη τῆς 15 Μαρτίου 1828 ἐσώζετο παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ζακ. Π. Μυλωνᾷ.

³⁾ Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. ἀπὸ τοῦ 1560. Ἀνθιμος Ἀντύπας, ἔγινε τῷ 1601 δέκατος ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας. Βλ. Μ. ΚΡΙΑΡΑ, ἔνθ' ἂν. Ἐπετηρίς Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου 2 (1940) 5.

⁴⁾ Καὶ ἐνταῦθα τὸ Μπράτης ἀντεκατέστησε τὸ ἐπώνυμον Νίκλος ὡς ἐγένετο ἀνωτέρω μὲ παρωνύμιον Φινωμένος. Προφανῶς ἐνταῦθα τὸ Νίκλος ἀπηχεῖ πλέον τὸ ἐπών. γεγᾶς.

⁵⁾ Ἡ οἶκογ. ἀπαντᾷ εἰς χωρίον Τραγάκι ἀπὸ τοῦ 1510. Π. Διονύσιος τοῦ Νικολάου ὑπῆρξεν ὀπλαρχηγὸς κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν παρευρεθεὶς εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως, Πατρῶν καὶ Νεοκάστρου.

⁶⁾ Ἡ οἶκογ. ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1508 (Κ. ΣΑΘΑ, Monumenta V. 17)

μὲ τὴν αὐτὴν νοταρικήν. νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Ζάκυνθο ὁ κ(ύριος) Νικολῆς Μπάστας¹⁾ καὶ ἂν οὗτος καὶ δὲν ἔλθῃ, ὁ Πομόνης νὰ εἶναι ἀποκριζάμενος νὰ πληρώνῃ τοῦ ἄνωθεν Κωνσταντῆ Χατζόπουλλου ὅ,τι ὁ ἴδιος ὁ Χατζόπουλλος ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Πομόνη· οὕτως ὁ αὐτὸς ἐπίτροπος θέλει ὑποχρεώνει τὸν ἄνωθεν ὑποκείμενον Μπάστα εἰς τὴν αὐτὴν πληρωμὴν καὶ ἂν ἡ χρεία τὸ φέρῃ, θέλει ἡμπορῇ ὁ ἐπίτροπος νὰ παρουσιάζεται εἰς κάθε κριτήριο τόσον ἐναντίον εἰς τὸν Πομόνη, ὥσάν καὶ εἰς τὸν Μπάστα πρεξεντάροντας μεμόριες, ζητήματα καὶ ἄλλα γράμματα, κἀνῇ ὁρισμοὺς καὶ ξοφλητικές, τελειωτικοὺς λογαριασμοὺς, καθὼς ἡμποροῦσε νὰ πράξῃ ὁ ἴδιος ἐμφανιστεῖς Χατζόπουλλος, ὁποῖος ὑπόσχεται νὰ κρατῇ τὸ πραχθὲν τοῦ εἰρημένου του ἐπιτρόπου στερεὸν καὶ ἀμετάτρεπτον, παρακαλῶντάς με νὰ γράψω εἰς μαρτυρίαν καὶ βεβαίωσιν.

† Κωνσταντῆς Χατζόπουλος.

† Διονύσιος Νίκλος δέχουμαι.

† Διονύσιος Ραφτόπουλος μαρτυρῶ.

† Τζώρτζης Λεκατζᾶς μαρτυρῶ.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Ἐγγραφα μεμονωμένα ἐκ τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου Ζακύνθου ἐδημοσίευσαν παλαιότερον εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας κυρίως ὁ ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ καὶ ὁ Λ. Χ. ΖΩΗΣ. Ἐκ τούτων ὁ Λ. Χ. ΖΩΗΣ, *Byzantinisch - Neugriechische Jahrbücher*, Berlin - Athen 13 (1936 - 37) σ. ιε' - μζ', ἔδωκε μίαν σειρὰν ἐξ 21 ἐγγράφων τοῦ 16ου αἰῶνος. Τὰ ἀνωτέρω ὑφ' ἡμῶν δημοσιευόμενα εἶναι ἡ μόνη σειρὰ ἐγγράφων, ἡ καλύπτουσα διάστημα ἀπὸ τοῦ 1653 - 1824 καὶ παρέχουσα εἰκόνα τῆς ζωῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπὶ Βενετοκρατίας καὶ μετὰ ταῦτα.

Δυστυχῶς τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων τούτων, ὥς καὶ ὁλόκληρον τὸ πολυτιμότεον Ἀρχαιοφυλακεῖον τῆς νήσου, ἐκάησαν κατὰ τὸν σεισμὸν τοῦ 1953. Τοῦτο περιεῖχε πολλὰς χιλιάδας ἐγγράφων, χρονολογουμένων ἀπὸ τοῦ 1500-1900.

Πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς ἐπιβάλλεται ἡ βιβλιογραφία τῶν εἰς διάφορα ἔντυπα ἐγκατεσπαρμένων ἐγγράφων ἐκ τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου Ζακύνθου καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτῶν εἰς *corpus* ἵνα καθίσταται εὐχερὴς ἡ χρησιμοποίησις των ὥς πηγῶν διὰ τὴν καθόλου ἱστορίαν ὅχι μόνον τῆς νήσου ἀλλὰ καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίοδον τῆς Βενετοκρατίας καὶ μεταγενεστέρως.

κατήγετο ἐκ τοῦ Ἰωάννου Λαμπέτη ἐλθόντος ἐν Ζακύνθῳ ἐκ Ναυπλίου. Ὁ Νικόλαος ὑπῆρξε συμβολαιογράφος Ζακύνθου ἀπὸ 1794 - 1838.

¹⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ καὶ τοπων. τοῦ Μπάστα εἰς χωρίον Φαγιᾶ. Μ. Ἰάκωβος συμβολαιογράφος Ζακ. 1762 - 1766. Ὁμώνυμα χωρία ἀπαντῶσι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ Ἡλείᾳ.